

HVA MÅ GJØRE

EKSTRA

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund 1975.2.årgang.

Ansvarleg: Bernt Holtmark.

STATSBUDSJETTET: Arbeiderklassen skal betale krisa

"Lærebok i politisk økonomi" som blei gitt ut i Moskva i 1954, har en bra karakteristikkk av hva statsbudsjettet er: "Til å løse sine oppgaver har den borgerlige stat et vidtforgrenet apparat: hær, politi, straffe- og justisorganer, etterretningsvesen, forskjellige organer for administrasjon og ideologisk innvirkning på massene. Dette apparatet underholdes gjennom statsbudsjettet. Statsinntektene består av skatter og lån.

Statsbudsjettet tjener som middel til å nyfordele en del av nasjonalinntekten i utbytterklassens interesse. Det settes opp i form av et årlig overslag over statens inntekter og utgifter. Marx skrev at de kapitalistiske staters budsjett ikke er noe annet enn et klassebudsjett, et budsjett for borger-skapet."

Dette gjelder sjølsagt også for det statsbudsjettet som Kleppe & Co. har lagt fram nettopp. Men hvordan kommer dette til uttrykk? Hva er det som preger statsbudsjettet for 1976?

1,4 milliarder i direkte støtte til Statoil.

MONOPOLENES KRISE- BUDSJETT

Den norske økonomien er inne i den mest dyptgående økonomiske krisa siden krigen. Arbeiderklassen og resten av det arbeidende folket merker dette gjennom stadig flere oppsigelser, permitteringer, bedriftsnedleggelse, økende dyrtid, forfølgelser av progressive, osv.

Statens og monopolkapitalens politikk er å velte byrdene av krisa over på vanlige folk. Statsbudsjettet er et ledd i denne politikken. Vi skal se litt nærmere på dette.

ANGREP PÅ ARBEIDERKLASSEN

Statsbudsjettet legger opp til et kriseforlik ved tariffoppgjøret til våren. Alle beregninger som gjelder pris- og inntektspolitikken er basert på at det blir et såkalt samordna oppgjør, der staten griper inn slik det skjedde med "Kleppe-pakka" i fjor, da bare 30 prosent av oppgjøret blei gitt i form av lønnsøkninger. Kleppe har kommet med direkte trusler for å få til et slikt oppgjør til våren. Hvis arbeiderklassen ikke går med på dette, kan han ikke love skattelettelse i 1976 (Arbeiderbladet 7. oktober).

Angrepet på tariffoppgjøret er et forsøk på å få arbeiderklassen til å godta at det er den som skal bære byrdene av krisa, ved ikke å stille lønnskrav som faktisk gir reallønnsøkning, godta at det ikke

blir gitt skikkelig kompensasjon for prisstigninga osv. Derfor er det svært viktig å reise kampen mot et samordna oppgjør.

Men dette har også et videre perspektiv. Det er et angrep på hele forhandlingsretten, et forsøk på å føre inn Skånlandsutvalgets innstilling om et pris- og inntektspolitisk råd bakvegen, som betyr statlig diktat av lønnsoppgjøra.

NEDGANG FOR SMÅBØNDENE

For småbøndene betyr statsbudsjettet en direkte nedgang. Når en trekker fra nedgangen i folketrygdavgifta, som bøndene faktisk må betale sjøl, og den økte avgiften som blir lagt på kraftfor, viser det seg at småbøndene langt fra får så mye som kompensasjon for prisstigninga i 1975.

Dette er Kleppes svar på småbøndenes skatteaksjoner!

DIREKTE STØTTE TIL MONO- POLKAPITALEN

Lærebok i politisk økonomi, s. 201:

"Særlig i krise- og krigstid bruker staten meget betydelige summer til direkte understøttelse av kapitalistiske bedrifter og til å sikre dem høy profitt. Ofte har subsidiene som blir gitt til banker og industriherrer, til formål å redde dem fra fallitt under kriser."

Statsbudsjettet viser at staten

planlegger flere redningsaksjoner av Reksten-typen, og har en rekke andre tiltak for å subsidiere monopolkapitalen. Kapitalistene skal få lån på særvilkår i større utstrekning enn vanlig. Det er bevilga 850 millioner ekstra til slike lån for resten av 1975.

Det skal gis billige eller rentefrie lån til "høyt prioriterte finansieringsoppgaver". For eksempel har fiskeindustrien fått 185 millioner i rentefrie lån. Bedrifter som produserer for lager, får dekket 75 prosent av renteutgiftene.

Arbeidsgiverandelen av folketrygdavgifta blir redusert med 0,4 prosent.

Skipsrederne får nedsatt formueskatten fra 0,7 til 0,4 prosent.

Kleppe snakker om "motkonjunkturbudsjett" og "ekspansivt" budsjett som skal rette opp økonomien og få alt på beina igjen. Hva viser tallene i statsbudsjettet?

Samla er statsbudsjettet 18,3 prosent større enn i fjor. Men denne økningen er ikke jamn for alle sektorer.

Boligtiltak har gått ned med 6,2 prosent. Helsetiltak øker med 6,3 prosent. Sosialsektoren øker med 0,5 prosent. Utdanning øker med 10,5 prosent.

Budsjettposten industri og bergverk derimot, øker med 299 prosent, kraftutbygging (dvs. grunnlagsinvesteringer for industrien) med 50 prosent.

Hva betyr dette?

Det betyr for det første at en økt del av folks skattepenger blir tatt fra de sosiale sektorene og overført til industriformål.

Det betyr at dersom det blir snakk om såkalte skattelettelse, så er det sektorer som det er i folks interesse å beholde det blir skåret ned på.

Og viktigst: Hvor går de pengene som blir investert i industriformål? Er det penger som blir brukt til å redde arbeidsplasser i såkalte "utsatte" industrigreiner? Sjølsagt ikke. Det aller mest skal investers i oljevirksomhet eller andre virksomheter som gir monopolene maksimal profitt, men relativt få nye arbeidsplasser.

I praksis gjør staten så og si ingen ting for å motvirke den arbeidsløsheten de sjøl kalkulerer med. Det er bevilga penger til å opprette 20.000 nødsarbeidsplasser mens staten regner med en arbeidsløshet på 50-60.000 i tida framover. Staten har ikke gjort noe som helst for å hjelpe arbeidsløse ungdom, osv.

Hvem må betale dette kalaset?

Størsteparten av statens inntekter kommer fra skatter og avgifter som blir lagt på arbeiderklassen og resten av det arbeidende folket. Det er de som må betale de subsidiene staten gir for at monopolkapitalen skal få sikre profitten sin.

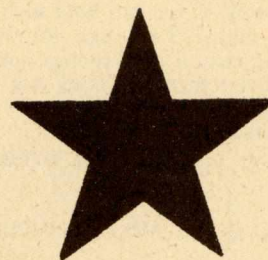
REIS KAMPEN MOT STATSBUD- SJETTET

De økonomiske krisene er lovmessige under kapitalismen. De oppstår fordi produksjonen er innretta på profitt og ikke på å dekke folks behov. På lang sikt er det bare den sosialistiske revolusjonen og proletarietets diktatur som kan sikre at det ikke oppstår overproduksjonskriser. Bare sosialismen kan sikre ei fordeling av de samfunnsmessige godene og ei innretning av produksjonen som er i folkets interesser.

Men det betyr ikke at vi skal la vær å kjempe mot den økonomiske krisa og mot statens og monopolkapitalens statsbudsjett. Vi godtar ikke noe forsøk på å velte byrdene av den økonomiske krisa over på det arbeidende folket, og vi ser det som ei viktig oppgave å forene alle som vil gå til kamp på dette grunnlaget.

REIS KAMPEN MOT STATSBUDSJETTET.

TA PENGENE FRA MONOPOLENE

I siste nummer av Studentforum gir en av "Spissene" blant SVS studentpolitikere og leder av NSU - Per Magnus Mæhle - sitt svn på årets statsbudsjett

Først sier han at statens utgifter til utdanningssektoren går "på bekostning... både av kapitalistenes profitt og den lønn lønnsarbeiderne har..."

Vi vil si: Marxisme viser at staten er et redskap for den herskende klasse og nyttes av den for å fremme dens interesser (maksimal profitt). Videre er statsbudsjettet ikke annet enn en oversikt over hvordan staten omfordeler en andel av verdiskapninga til fordel for monopolkapitalen.

Men å si som Mæhle gjør, at utgiftssida i statsbudsjettet og f.eks. det som går til utdanningssektoren (som dekkes av skatteinnbetaling m.m.) allmennt sett går på bekostning av profitten, er det samme som å si at staten og skoleverket ikke tjener monopolkapitalens interesser.

Videre vil vi spørre Mæhle: Mener han at studentenes interessekamp er et angrep på arbeidfolks lønn? I intervjuet sier Mæhle at vi nok kan "ta utgangspunkt (vår uth.) i materielle forhold som rammer oss under utdannelsen" men når vi skal gjøre noe med disse materielle forholda må det "sees i lys av hvordan budsjettet fungerer overfor arbeiderklassens interesser". Og der er Mæhles syn at bedringa av studentenes materielle forhold går "på bekostning av den lønn lønnsarbeiderne har..."

'Kleppe jr.'

Etter at Mæhle slik både har åpna for at staten er "klasseløs" og at studentenes interessekamp er et reaksjonært angrep på arbeiderklassen, sier han:

"Vårt utgangspunkt er at vi (dvs. studentene) ikke har noen maktmidler med noen materielt lamende virkning, verken overfor stat eller kapital. Vi har derfor ingen aksjonsmidler som kan presse fram en oppfyllelse av alle våre krav til statsbudsjettet."

Konklusjonen på Mæhle-intervjuet er at "skal vi på sikt oppnå noe, må vi utvikle en faglig praksis" med utgangspunkt i "hvordan fagene virker og kan brukes i den kampen arbeiderne står oppe i..."

Vi kjenner lusa på gangen! -om studentene stiller EGNE krav og slåss for dem, er det et angrep på arbeidfolks og

pensjonister, ikke en kamp mot vår felles fiende: monopolkapitalen

-og dersom det "argumentet" ikke støtter kampviljen, så må vi vite at vår egen kamp allikevel er nyttesløs -i det fjerne lyser teorien om at staten er klasseløs og at slik "kritisk innsikt" som fagkritikken skal gi, er det som skal til for å nå sosialismen. Mæhle legger ikke ideene sine fram så klart som vi prøver her. Intervjuet er fullt av "på den ene siden og på den andre" og "ja, men nei"-stil.

Vi tror det kommer av at han har problemer med på den ene sida å gå dem i møte som er FORBANNPA på at lommedøka stadig blir tomme, og på den andre sida å hindre oss i å GJØRE noe med det. Vi mener at Mæhle i Studentforum står fram som en BREMSEKLOSS på iteressekampen.

SLUTT OPP OM AKSJONSVEKA

17.—21. november!

NYTT ANGREP PÅ LEVEVILKÅRA !

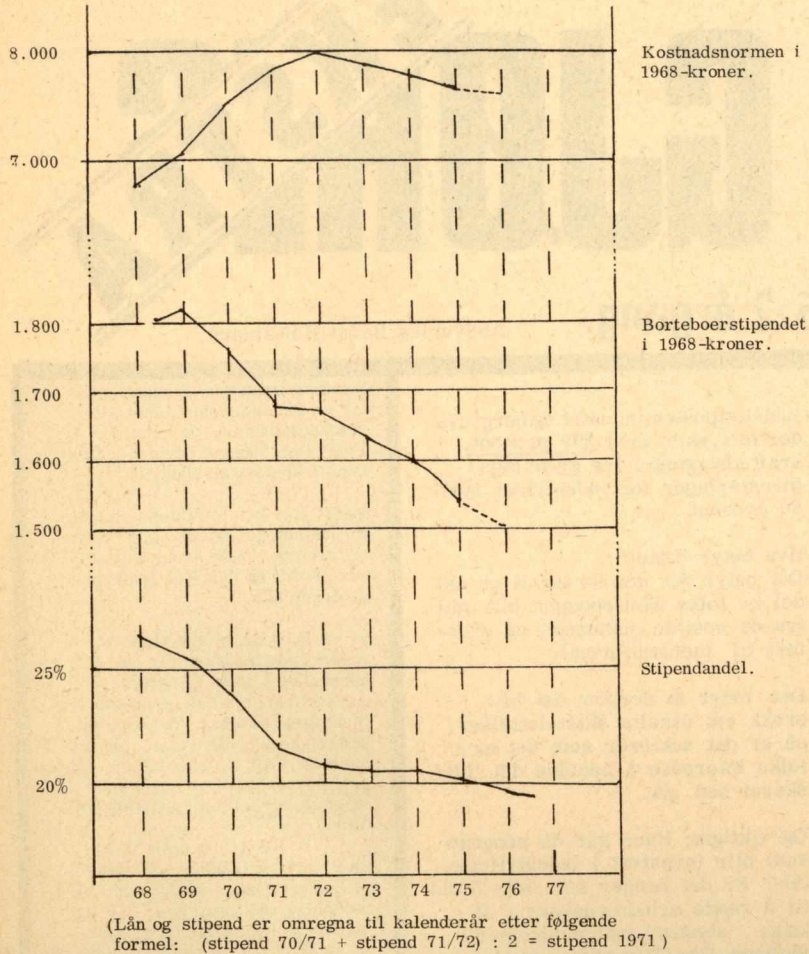

Fig. 1 viser utviklinga av borteboerstipendiet, kostnadsrammen i 1968-kroner, og utviklinga av stipendandelen. Forverringa av levekåra våre de siste åra blir her tydelig illustrert. Enda mer tydelig blir dette når vi vet at prisstigninga på studenthybler- og kantiner jamt over har vært langt høyere enn konsumprisindeksen. Årets statsbudsjett innebærer ei videreføring av den forverringa som er illustrert ved figurene. Borteboerstipendiet øker fra 2750 kr. til 3000 kr., mens grunnstipendiet øker fra 900 kr. til 1000 kr., dvs. med henholdsvis 9 og 11 prosent. Prisstigninga er nå på over 12 prosent. Grunnstipendiet ble innført i 72/73 etter store kamper med krav om momskompensasjon. De utdanningssøkende har aldri godkjent dette stipendiet som reelt, fordi staten bare overførte det tidligere forsørgertillegget til grunnstipendiet, dvs. en rein omdisponering på statens budsjett. Økninga i grunnstipendiet er den første siden stipendiet ble innført, og reelt har grunnstipendiet gått sterkt tilbake siden innføringa. Stipendkrava til DUK (De utdanningssøkendes kon-takutvalg) er 5.300 kroner i borteboerstipend og 3.200 kroner i grunnstipend.

Resultatet av denne utviklinga er at låna øker med rakettfart, (sjøl om heller ikke lånerammene øker mer enn prisstigninga), sti-

pendandelen synker og gjeldsbyrda øker. Denne utviklinga ble også forsterket da regjeringa hevet lånerenta sist år. I årets statsbudsjett truer de igjen med å innføre rentebelastning i studietida. Studenter som begynner på universitetet i dag må regne med lån på oppimot 100 000 før de er ferdige med utdanninga, og det samlede tilbakebetalingsbeløpet vil på grunn av rentebelastninga bli godt over dobbelt så mye.

Årets statsbudsjett innebærer en ny kraftig nedprioritering av utdanninga. Mens budsjettet som helhet øker med 18,3 prosent, og budsjettposten industri- og bergverk øker med 300 prosent, øker utdanningsbudsjettet med 10,5 prosent. Økninga i studenttallet er langt større enn økninga i bevilgningene. "På grunn av den sterke auken i studenttallet ved lærarskolane dei siste åra, er kapasiteten på alle skolar godt utnyttet. Dei fleste skolar har langt fleire studentar enn dei er bygde for." (Budsjettet for Kirke- og undervisningsdepartementet, s. 50.)

Universitetet i Oslo får ingen nye stillinger for andre året på rad, på tross av at studenttallet stadig øker. Budsjettet viser også at det er den administrative sida ved utdanningsinstitusjonene som styrkes, mens antallet undervisningsstillinger øker svært lite. Og dette

skjer først og fremst gjennom oppretting av midlertidige stillinger. Mens det i fjor var 20 midlertidige stillinger i administrasjonen ved universitetene, er det i år 149. Staten vil fortsatt velte byrdene av den økonomiske krisa til samskipnadene over på studenter og ansatte.

Til tross for landsomfattende husleiestreiker har ikke staten bevilget noen til dekning av underskuddene. De 4,5 millionene til styrking av samskipnadens økonomi skal gå til oppretting av nye samskipnader (uttalt av KUDs representant på fordelingsmøte). Dette betyr at samskipnadene vil dekke underskuddene ved kraftige prisøkninger på hybler og kantiner (i Oslo minst 20 prosent), og ved intensivert rasjonalisering og permitteringer. Samskipnadene vil sette alt inn på å splitte studenter og ansatte for å få gjennom angrepa sine. Husleieøkninger på 20 prosent vil føre til nye husleiestreiker, mens de ansatte er dårligere organisert og vil ha vanskeligere for å møte angrepa. Derfor vil kanskje de kraftigste framstøta komme her.

STUDENTER OG ANSATTE - VI MÅ STÅ SAMMEN OM KRAVA TIL STATEN OM VI SKAL SLÅ DISSE ANGREPA TILBAKE !

Reis kamp mot statsbudsjettet

Røynslene syner at vi aldri har fått eit øre til forbetring av levekåra våre utan at vi har kjempa oss til det! Lånekasseaksjonane våren -70 og det som har skjedd seinare er eit godt døme på dette. Gjennom landsomfattande aksjonar, i Oslo gjekk 5000 i demonstrasjon, pressa studentane staten til å gå etter på krava. Sidan den tid har det ikkje vore ført nokon omfattande kamp for levevilkåra våre før husleigestreikane våren -75. Kva har det ført til? Jau, gradvis forverring. Stipenda har minka i realverdi med 7% sidan -71, gjeldsbyrda aukar osb.

Sjølffinansiering er målet! Statsbudsjettet er middelet!

Statsbudsjettet avgjer både levevilkåra og arbeidsvilkåra for studentane. For 60 000 studentar under høgre utdanning er det "lønnsoppgjer" utan forhandlingsrett!

STYRK KAMPKRAFTA!

Det er berre vår eigen kamp som kan betra levevilkåra våre og hindra ytterlegare forverring. "den stadig tilbakevendende uroen" er det einaste språket som Bjartmar Gjerde forstår. Røynslene våre er dei same som dei arbeidarklassen har gjort gjennom hundreårs klassekamp: det er vår eiga kampkraft, evne til å kjempa og organisera kampen vår som er det avgjerande for korleis levevilkåra og arbeidsvilkåra skal bli. Det er ikkje Bjartmar Gjerde, DNA-regjeringa eller monopolkapitalen sin "gode

vilje" som hindrar ytterlegare nedskjering og forverring av levevilkåra. Det einaste som står i vegen er det student "opprøret" som t.d. ei halvering av stipenda ville utløysa.

KVA KAN VI OPPNÅ I EIN AKSJON MOT STATSBUJSJETTET?

Vi kan ikkje venta å "knusa statsbudsjettet" eller oppnå store endringer i budsjettet. Men vi kan utretta ein del ting. Det viktigaste vil bli å markera overfor DNA-regjeringa at vi ikkje godtek dei noverande tilhøva. Vi vil ikkje la Bjartmar få fred for "den stadig tilbakevendende uroen". Dernest kan vi bruka statsbudsjettkampen til å få ut propaganda som syner at krava våre er rettferdige og ikkje er i motsetnad til krava andre grupper sett fram. Vi kan syna at vi står saman med elevar i ulike skuleslag mot Gjerdes freistnad på å splitte oss, og at vi og stør krava til andre grupper i folket, arbeidarar, småbønder og fiskarar. Vi veit at om vi ikkje reiser kampen mot statsbudsjettet, kjem levevilkåra våre til å bli stendig verre.

Difor: Reis kampen mot statsbudsjettet. Vedta protester på allmøte, organiser streikar og demonstrasjonar med utgangspunkt i dei lokale tilhøva. Mange små og store aksjonar og protester er effektive kjeppar i hjula på dei studentfiendtelege planane til staten. Styrk kampkrafta og styrk kamporganiseringa!

AKSJONSPLATTFORM.

YLI (Yrkesskolene og lærlingenes interesseorganisasjon) har teke initiativ til å samla all ungdom under utdanning til felles markering mot statsbudsjettet. Vi vil oppmoda folk til å slutta opp om plattformen som YLI har forma ut. Ho tek utgangspunkt i at statsbudsjettet er eit krisebudsjett og at byrdene ikkje skal veltast på ulike grupper av folket, men at pengane skal takast frå monopola. Statsbudsjettet er eit kraftig åtak på levevilkåra våre, og dei viktigaste krava må rettast inn på økonomien vår. Viktige paroler er og dei som stør andre grupper i kamp.

Parolene er:

Kamp mot ungdomsarbeidsledigheten - arbeidsledighetstrygd til all arbeidsløs ungdom.

Full støtte til arbeidsfolks kamp mot permitteringer, oppsigelser, dyrtid og kriseforlik.

Full støtte til småbøndernes skatteaksjoner.

Nei til forverring av skoleelevenes og studentenes levekår - vi krever kraftig økning i alle stipend.

Full stipendfinansiering for all ungdom under 20 år.

40 prosent stipendandel for all ungdom over 20 år, grunnstipend på kr. 3.200 og borteboerstipend på kr. 5.300.

Lånerenta tilbake til 1974-nivå - nei til rentebelastning i studietida.

Bort med momsen - nei til alle indirekte skatter på det arbeidende folkets forbruk.

Nei til rasjonalisering av skoleverket - vi krever kraftig økning i bevilgningene til all utdanning.

Vi krever nynorske lærebøker på alle utdanningsnivåer, på samme tid og pris som bokmålsbøker.

Ingen prisstigning på hybler og kantiner.

Krev forbod mot det nye nazipartiet !

Eit nytt nazistisk parti, "Norsk Front", er iferd med å bli danna i Noreg. Bak dette står gamle og nye nazistar, folk som står for den svarteste terroren som arbeiderklassen og det arbeidende folket nokon gong har røynt. Ny-nasjonalistiske "flagg" klarer ikkje å dekkja over stanken frå gasskammertradisjonen frå Hitler-Tyskland.

REDSKAP FOR MONOPOLKAPITALTEN!

Monopolborgarskapet tek i ord avstand frå nazismen, men omfamnar og oppmuntrar han i praksis. Borgarpressa og Heradstveit i NRK skaffar nazistane publisitet og framstiller dei som ny-nasjonalistar og legaliserer organiseringa av den svarte reaksjonen.

"EKSTREMISME"-IDEEN - REAKSJONÆR OG BOTNFALSK

For høgrekreftene skaffar dei nyfascistiske kreftene påskot til å intensivera overvåkinga av progressive og revolusjonære. Dette blei fasit av Heradstveit sitt TV-program. Dessutan blir nyfascistane si terrorline utnyttat til å skape krav om lov og orden og til å piska opp antikommunistiske stemningar. Under "kamp mot ekstremismen"

set dei konservative i Oslo DKSF "kampanje mot ekstremismen", samstundes som dei stemmer mot kravet om forbod mot det nye nazipartiet.

Pinochet sin mann i NÅ, Jan Fiksdal framstiller det slik 14/6: "Marxister og nazister to hyener på samme mark!"

Bjartmar Gjerde viar heile innlegget sitt i trontaledebatten til "kamp mot ekstremismen", og seier mellom anna: "Vi har grupper med sterke tendenser til å tro på vold som politisk middel. For noen får dette utløp gjennom en ideologi som er fascistisk, andre ikler seg uttrykk hentet fra marxismeleninisme." Dette er ein utrueleg og botnfalsk løgn.

HØGREMILJØ AVLAR FASCISME

Teorien om dei to ekstreme er eit tenleg redskap for dei som ønskjer å løyna sin eigen reaksjonære politikk, og så pinlege fakta som at det er høgremiljø som avlar fascistiske tendensar og i siste instans også fascistar. Det er sjølsagt ikkje tilfeldig at: - Det var Unge Høgre som måtte ekskludera NUF-medlemmer frå

sin organisasjon, at fleire av desse hadde dobbeltmedlemskap i NUF og AKA.

- Trygve de Lange i Libertas måtte rykka ut i pressa og seia at dei nynazistane som hadde vore med i Libertas no var ekskludert. - Det er i ALP at nynazistane boltrar seg i uniform eller ved såkalla kuppforsøk.

STØYTROPPIKAMP FOR BORGARSKAPET

Men fascistar og nazistar er og tiletla andre oppgaver. Den dagen sosialdemokratiet si lassesamarbeidslinje ikkje klarer å halda arbeidarklassen nede, treng monopolkapitalen støytroppar til å gjennomføra fascismen - det opne terroristiske diktaturet. Det er ingen tilfeldighet at fascistane dukkar opp midt oppi den mest djuptgåande økonomiske og politiske krisa i kapitalismen sidan 2. verdenskrigen. Skjerpa krise medfører skjerpa klassekamp, reservetroppane skal stå klar til å sikra profitten til monopolkapitalen slik dei gjorde det i 30-åra.

REIS RESOLUTT KAMP MOT DEN FRAMVEKSANDE FASCISMEN

KREV FORBOD MOT DET NYE NAZI-PARTIET

KNUS FASCISMEN

Statsråd Gjerde maner til motstand: